Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część LXXI.

Wydana i rozesłana: dnia 20. Grudnia 1851.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LXXI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 20. December 1851.

Część LXXI.

Wydana i rozesłana dnia 20. Grudnia 1851.

251.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z d. 2. Październ. 1851,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, w których zaprowadzona jest powszechna księga ustaw cywilnych;

ktorem odnośnie do nowego zakresu działania c. k. prokuratoryj skarbowych, oznaczonego Najwyższem postanowieniem, rozporządzonem zostaje, iż na przyszłość do obrony związku małżeński egotak w sporach o ważność lub o rozwiązanie małżeństwa, jako też w przypadkach, kiedy w celu powtórnego zawarcia związków małżeńskich idzie o uznanie osoby za zmarłą i o przeprowadzenie dowodu w tej mierze przez świadków, nie prokuratorya skarbowa, wstępująca w miejsce urzędu fiskalnego, lecz inny jaki mąż roztropny i uczciwy ustanowiony być winien.

Stosownie do rozrządzenia c. k. ministerstwa finansów z dnia 13. Sierpnia 1851 (dz. pr. p. Nr. 188), wydanego na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 21. Grudnia 1850, przekazane zostało prokuratoryum skarbowym, wstępującym w miejsce urzędów fiskalnych jedynie prowadzenie tych sporów prawnych, a w ogólności zastępstwo sądowe tych spraw, które się odnoszą do majątku państwa lub funduszów z tymże za równe uznanych.

Jakkolwiek według niniejszego rozporządzenia, nie należy do zakresu prokuratoryj skarbowych obrona związku małżeńskiego tak w sporach o ważność lub o rozwiązanie małżeństwa, jako też w przypadkach, kiedy w celu powtórnego zawarcia związków małżeńskich idzie o uznanie osoby za zmarłą i o przeprowadzenie dowodu w tej mierze przez świadków; wszelako wiszące już procesa o małżeństwo, tudzież rozpoczęte dochodzenia w razie, kiedy proszono o uznanie osoby za zmarłą, w których urząd fiskalny za obrońcę związku małżeńskiego przez sąd został ustanowiony, przeprowadzone być winny przez wstępującą na jego miejsce prokuratoryę skarbową; na mocy punktu trzeciego rozrządzenia ministerstwa finansów z dnia 13. Sierpnia 1851 (dz. pr. p. Nr. 188).

Atoliż na przyszłość winny sądy w przypadkach §§fów 97, 114 i 115 powszechnej księgi ustaw cyw., tudzież w przypadku, wskazanym przez dekret nadworny z dnia 17. Lutego 1827 (zbiór ustaw sądowych Nr. 2259), nie prokuratoryę skarbową, wstępującą w miejsce urzędu fiskalnego, lecz w myśl tych prawnych przepisów, ustanowić dla obrony związku małżeńskiego męża uczciwego i w rzeczy biegłego.

K. Krauss m. p.

LXXI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 20. December 1851.

251.

Verordnung des Justizministeriums vom 2. October 1851,

giltig für alle Kronländer, in welchen das a. b. G. B. in Wirksamkeit ist,

wodurch nach Massgabe des durch Allerhöchste Entschliessung angeordneten neuen Wirkungskreises der k. k. Finanzprocuraturen verfügt wird, dass in Zukunft zur Vertheidigung des Ehebandes in Streitigkeiten über die Giltigkeit oder Trennung einer Ehe, so wie in dem Falle der zum Behufe einer Wiederverehelichung eingeleiteten Todeserklärung und Beweisführung durch Zeugen nicht die an die Stelle des Fiscalamtes getretene Finanzprocuratur, sondern ein anderer verständiger und rechtschaffener Mann zu bestellen ist.

In Gemässheit des auf Grundlage der Allerhöchsten Entschliessung vom 21. December 1850 ergangenen Erlasses des Finanzministeriums vom 13. August 1851 (Reichsgesetzblatt Nr. 188), ist den an die Stelle der Fiscalämter getretenen Finanzprocuraturen nur die Führung jener Rechtsstreite und überhaupt nur die gerichtliche Vertretung jener Angelegenheiten zugewiesen, welche das Staatsvermögen und die demselben gleichgehaltenen Fonde betreffen.

Obgleich nach dieser Bestimmung die Vertheidigung des Ehebandes in Streitigkeiten über die Giltigkeit oder Trennung einer Ehe, sowie in dem Falle der zum Behufe der Wiederverehelichung eingeleiteten Todeserklärung und Beweisführung durch Zeugen nicht zu den Obliegenheiten der Finanzprocuraturen gehört, so sind doch die bereits anhängigen Ehe-Processe, sowie die über die angesuchte Todeserklärung eingeleiteten Verhandlungen, in welchen das bestandene Fiscalamt als Vertheidiger des Ehebandes gerichtlich bestellt wurde, durch die an dessen Stelle getretene Finanzprocuratur im Grunde des dritten Punctes des Erlasses des Finanzministeriums vom 13. August 1851 (Reichsgesetzblatt Nr. 188) durchzuführen.

Dagegen haben die Gerichte künftig in den Fällen der §§. 97, 114 und 115 des a. b. G. B., dann des Hofdecretes vom 17. Februar 1827 (Justizgesetz-Sammlung Nr. 2259), nicht die an die Stelle des Fiscalamtes getretene Finanzprocuratur, sondern im Sinne dieser gesetzlichen Vorschriften einen rechtschaffenen und sachverständigen Mann zum Vertheidiger des Ehebandes zu bestellen.

***C. Krauss** m. p.*

252.

Rozrządzenie ministerstwa finansów z dnia 2. Grudnia 1851,

mocą którego obwieszczonem zostaje, w jaki sposób postępować należy z wylosowanemi na dniu 1-m Grudnia 1851 r. obligacyami eraryalnemi Stanów morawskich, w Seryi Nr. 357 umieszczonem.

Odnośnie do okólnika rządu niższo-austryackiego z dnia 29. Października 1829, podaje się do powszechnej wiadomości, iż wylosowane na dniu 1. Grudnia r. b. w Seryi 357 umieszczone obligacye eraryalne morawsko-stanowe po 4%, zamienione będą na mocy Najwyższego patentu z dnia 21. Marca 1818 r., na nowe obligacye rządowe, w pierwotnej stopie procentowej monetą konwencyjną prowizye przynoszące, a to: Obligacya de *Sess.* 4. Sierpnia 1767 Nr. 4955 z jedną trzecią summy kapitału, i obligacye de *Sess.* 27. Września 1769 od Nr. 804 aż do Nr. 9232 z całkowitemi summami kapitału.

F. Krauss m. p.

253.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 4. Grudnia 1851,

obowiązujące w Austryi niższej i wyższej, w Solnogrodzie, Tyrolu, Styryi, Karyntyi, Krainie, Pobrzeżu, w Czechach, w Morawii i Szląsku.

w przedmiocie upoważnienia do udzielenia dyspensy od zapowiedzi w razie stwierdzonego blizkiego niebezpieczeństwa śmierci.

Dla wyjaśnienia zakresu działania władz politycznych, rozporządzonem zostaje w skutku uchwały Rady ministrów, iż upoważnienie do udzielania dyspensy od zapowiedzi w razie stwierdzonego bliskiego niebezpieczeństwa śmierci (§. 86 p. ks. ust. cyw.) w miastach, które otrzymały osobną ustawę gminną, należy bez względu na to, czyli w takowych rząd obwodowy ma siedzibę swoję, czy nie, właściwemu urzędowi gminnemu, mającemu sobie polecone wykonywanie funkcyj administracyi politycznej, we wszystkich zaś innych miejscach powierzone zostaje władzy politycznej powiatowej t. j. starostwu powiatowemu.

Bach m. p.

254.

Rozrządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 6. Grudnia 1851,

wydane do prezydentów sądów krajowych wyższych dystryktualnych, do komisarzów ministerstwa sprawiedliwości, tudzież do prokuratorów jeneralnych w Węgrzech, w Kroacyi i Slawonii, w województwie Serbskiem z banatem Temeskim i w Siedmiogrodzie,

mocą którego udzielonem zostaje wszystkim sądom do zastósowania się objaśnienie w tej kwestyi, jak dalece podług postanowień prawnych prowizorycznych, w rzeczonych krajach koronnych obowiązujących, miejsce mieć może dalsze zażalenie przeciw równobrzmiącym orzeczeniom sądów, tudzież w których razach wniesionemi być mogą zażalenia nieważności, i jak w takowych postępować należy.

Ażeby uchylić wątpliwości co do tego, o ile przeciw równobrzmiącym orzeczeniom władz sądowych dalsze jeszcze zażalenie miejsce mieć może, tudzież w jakich

252.

Erlass des Finanzministeriums vom 2. December 1851,

womit die Behandlung der am 1. December 1851 in der Serie Nr. 357 verlosten mährisch-ständischen Aerarial-Obligationen zu 4 Percent kundgemacht wird.

Mit Beziehung auf die Circular-Verordnung der niederösterreichischen Regierung vom 29. October 1829 wird zur allgemeinen Kenntniss gebracht, dass die am 1. December d. J. in der Serie 357 verlosten mährisch-ständischen Aerarial-Obligationen zu 4 Percent, und zwar de Sessione 4. August 1767, Nr. 4955 mit Einem Drittel der Capitalssumme, dann de Sessione 27. September 1769, von Nr. 804 bis 9232 mit den ganzen Capitalsbeträgen nach den Bestimmungen des Allerhöchsten Patentes vom 21. März 1818, gegen neue, zu dem ursprünglichen Zinsfusse in Conventions-Münze verzinsliche Staats-Schuldverschreibungen umgewechselt werden.

Ph. Krauss m. p.

253.

Verordnung des Ministeriums des Innern vom 4. December 1851,

giltig für Niederösterreich, Oberösterreich, Salzburg, Tirol, Steiermark, Kärnthen, Krain, Küstenland, Böhmen, Mähren und Schlesien,

betreffend die Ermächtigung zur Ertheilung der Dispens vom Ehe-Aufgebote bei einer bestätigten nahen Todesgefahr.

Zur Erläuterung des Wirkungskreises der politischen Behörden wird in Folge Ministerraths-Beschlusses verordnet, dass die Ermächtigung zur Ertheilung der Dispens von dem Ehe-Aufgebote bei einer bestätigten nahen Todesgefahr (§. 86 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches) in jenen Städten, welche eine eigene Gemeindeverfassung erhalten haben, ohne Unterschied, ob in denselben der Sitz einer Kreisregierung sei oder nicht, dem bezüglichen mit den Functionen der politischen Verwaltung betrauten Gemeinde-Amte, in allen übrigen Orten aber der politischen Bezirksbehörde, nämlich der Bezirkshauptmannschaft vorbehalten bleibt.

Bach m. p.

254.

Erlass des Justizministeriums vom 6. December 1851,

an die Districtual-Obergerichts-Präsidenten, Justizministerial-Commissäre und General-Procuratoren in Ungarn, Croatien und Slavonien, der serbischen Woiwodschaft mit dem Temeser Banate und in Siebenbürgen,

womit eine von dem obersten Gerichts- und Cassationshofe beschlossene Erläuterung über die Frage, in wieferne nach den für die genannten Kronländer bestehenden provisorischen gesetzlichen Bestimmungen gegen gleichlautende Entscheidungen der Gerichte noch eine weitere Beschwerde Platz greife, dann in welchen Fällen Nichtigkeitsbeschwerden ergriffen werden können, und wie darüber zu verfahren sei, sämmtlichen Gerichten zur Darnachachtung mitgetheilt wird.

Um die Zweifel zu beseitigen, in wieferne gegen gleichlautende Entscheidungen der Gerichtsbehörden noch eine weitere Beschwerde Platz greife, dann in welchen Fällen die

przypadkach wniesione być może zaskarżenie nieważności, wzmiankowane w §. 26 Najwyżej potwierdzonego urządzenia sądów i postępowania procesowego dla Węgier i województwa Serbskiego (§. 27 dla Kroacyi i Slawonii, §. 33 dla Siedmiogrodu), i jak w takowym przypadku postępować należy; ministerstwo sprawiedliwości podaje, w skutku narady najwyższego trybunału sądowego, i kasacyjnego odbytej na zasadzie §. 36. patentu z dnia 7. Sierpnia 1850 L. 325 dz. pr. p., załączone tu objaśnienie, z nakazem udzielenia go wszystkim sądom i prokuratoryom do postępowania według niego.

K. Krauss m. p.

Załączenie do N. 254.

Objaśnienie

§fu 26. Najwyżej potwierdzonego urządzenia sądów i postępowania procesowego dla Węgier i województwa Serbskiego (§fu 27 dla Kroacyi i Slawonii i §fu 33 dla Siedmiogrodu) w celu rozwiązania tego pytania, o ile przeciw orzeczeniom równobrzmiącym dalsze jeszcze zażalenie miejsce mieć może, tudzież w których przypadkach wniesione być mogą zaskarżenia nieważności i jak w takowych postępować należy.

§. 1.

Przeciw równobrzmiącym wyrokom lub orzeczeniom pierwszej i drugiej instancyi dalsze zażalenie wtedy tylko ma miejsce, jeżeli zachodzi powód unieważniający.

§. 2.

Można działać o nieważność wyroków i orzeczeń:

a) Jeżeli sędzia w tej sprawie nie miał prawa sądzenia, a oraz strony nie poddały się takowemu prawomocnie; jeżeli sędzia według swych osobistych stosunków nie był mocen wykonywać sądownictwa; lub też jeżeli sąd orzekując w tej sprawie nie był należycie obsadzony;

b) jeżeli kto występował w sprawie strony bez pełnomocnictwa, lub jeżeli zamiast osób nie zdolnych spierać się same przed sądem, nie występował ich prawny zastępca; o ile w pierwszym i drugim przypadku czynność później nie została potwierdzoną;

c) jeżeli w ciągu rozprawy przepisy postępowania procesowego co do swej istoty tak dalece były zaniedbane, że gruntowne orzeczenie w sprawie nie było możliwe;

d) jeżeli zapadłe orzeczenie opiera się na fałszywem rozumieniu lub zastosowaniu prawa, lub na okoliczności, sprzecznej z jasną treścią aktów, jeżeli jest niezrozumiałe, lub przekracza granice żądania stron.

§. 3.

Zaskarżenia nieważności przeciw orzeczeniom pierwszego sędzi rozstrzyga najpierwej instancya druga; zaskarżenia nieważności przeciw orzeczeniom tejże zaś, rozstrzyga trzecia instancya. Do sądu kasacyjnego wniesione być może zaskarżenie nieważności, tylko po zapadłem orzeczeniu sądu wyższego dystryktualnego (sądu banalnego, sądu krajowego wyższego).

in dem §. 26 der Allerhöchst genehmigten Gerichtsverfassung und Processordnung für Ungarn und die serbische Woiwodschaft (§. 27 für Croatien und Slavonien und §. 33 für Siebenbürgen) erwähnte Nichtigkeitsbeschwerde ergriffen werden könne und wie darüber zu verfahren sei: wird in Folge der von dem obersten Gerichts- und Cassationshofe im Grunde des §. 36 des Patentes vom 7. August 1850, Z. 325, R. G. B., gepflogenen Berathung von dem Justizministerium die angeschlossene Erläuterung bekannt gemacht, und dieselbe ist sämmtlichen Gerichten und Staatsanwaltschaften zur Darnachachtung mitzutheilen.

C. Krauss *m. p.*

Beilage zu Nr. 254.

Erläuterung

des §. 26 der Allerhöchst genehmigten Gerichtsverfassung und Processordnung für Ungarn und die serbische Woiwodschaft (des §. 27 für Croatien und Slavonien und des §. 33 für Siebenbürgen) zur Lösung der Frage, in wie weit gegen gleichlautende Entscheidungen noch eine weitere Beschwerde Platz greife, dann in welchen Fällen Nichtigkeitsbeschwerden ergriffen werden können, und wie darüber zu verfahren sei.

§. 1.

Gegen gleichlautende Urtheile oder Bescheide der ersten und zweiten Instanz findet eine weitere Beschwerde nur dann Statt, wenn ein Nichtigkeitsgrund vorhanden ist.

§. 2.

Urtheile und Bescheide können als nichtig angefochten werden:

a) *wenn dem Richter in der Sache keine Gerichtsbarkeit zustand, und die Parteien sich demselben nicht rechtsgiltig unterworfen haben; wenn er die Gerichtsbarkeit nach seinen persönlichen Verhältnissen auszuüben nicht befugt, oder das Gericht bei der Entscheidung nicht gehörig besetzt war;*

b) *wenn Jemand für eine Partei ohne Vollmacht eingeschritten ist, oder für Personen, die selbst vor Gericht zu verhandeln unfähig sind, nicht ihr rechtmässiger Vertreter eingeschritten ist, in soferne in dem einen und dem anderen Falle die Verhandlungen nicht in der Folge genehmiget wurden;*

c) *wenn im Laufe der Verhandlung die Vorschriften der Processordnung im Wesentlichen so sehr ausser Acht gelassen wurden, dass eine gründliche Beurtheilung der Sache unmöglich wird;*

d) *wenn die gefällte Entscheidung sich auf eine offenbare falsche Auslegung oder Anwendung des Gesetzes, oder auf eine Voraussetzung gründet, welche dem klaren Inhalte der Acten widerspricht; wenn sie unverständlich ist, oder das Begehren der Parteien überschreitet.*

§. 3.

Ueber Nichtigkeitsbeschwerden gegen die Entscheidungen des ersten Richters entscheidet zunächst die zweite Instanz; über Nichtigkeitsbeschwerden gegen die Entscheidung der letzteren, die dritte Instanz. Die Nichtigkeitsbeschwerde an den Cassations-Hof findet nur nach erfolgter Entscheidung des Districtual-Obergerichtes (Banaltafel, Oberlandesgerichtes) Statt.

§. 4.

Ile przeciw orzeczeniom sędzi niższego otwartą jest droga powołania; należy wnieść zachodzące powody nieważności wraz z powołaniem. Jeżeli w podobnych razach zaskarżenie nieważności samo podane zostanie, bez wniesienia oraz powołania, natenczas nie można już więcej wnieść tegoż, jeżeli zaskarżenie nieważności zostanie odrzuconem.

§. 5.

Jeżeli sędzia wyższy znajduje zaskarżenie nieważności uzasadnionem, wówczas winien, jeżeli sąd nie był tu powołany do wykonania sprawiedliwości, lub nie był dostatecznie obsadzonym (§. 2 lit *a)*, odesłać sprawę do właściwego sędziego lub do sądu należycie obsadzonego; jeżeli zaś w postępowaniu zaszły pomyłki, dotyczące istoty rzeczy (§. 2. lit *b* i *c)*, wówczas winien nakazać, aby na nowo rozpoczęto sprawę na drodze, prawem wytkniętej, w której sędzia niższy na nowo orzekać ma.

Jeżeli zaś nieważność leży w orzeczeniu samem (§. 2 lit. *d)*, wówczas sam sędzia wyższy winien orzec co do samejże osnowy rzeczy.

§. 6.

Jeżeli zaskarżenie nieważności odrzucone zostanie, a połączone jest z niem powołanie przypuszczalne, wówczas sędzia wyższy obowiązany jest zarazem i to rozstrzygnąć.

§. 7.

Jeżeli w trybunale najwyższym dla powodów nieważności chodzi o zmianę równobrzmiących wyroków pierwszej i drugiej instancyi, lub o zmianę wyroku, wydanego w trzeciej instancyi przez sąd dystryktualny wyższy; w takim przypadku uchwalona być może zmiana tylko w senacie, złożonym z dziesięciu głosujących i z prezydującego, większością dwóch trzecich części głosujących.

Ten sam przepis jest obowiązujący i dla sądów dystryktualnych wyższych (sądów banalnych, sądów krajowych wyższych). Gdyby zaś w takowych nie znalazła się liczba 10 głosujących, wówczas należy odbyć naradę w pełnem zgromadzeniu radzców.

Zmiana rezolucyj równobrzmiących, lub w trzeciej instancyi wydanych z powodu nieważności, nastąpić może tak w trybunale najwyższym, jako i w sądach wyższych dystryktualnych (sądach banalnych, sądach krajowych wyższych) wtenczas tylko, jeżeli senat złożony jest z sześciu głosujących i prezydującego, a oraz tylko większością dwóch trzecich części głosujących.

§. 8.

Zaskarżenie nieważności przeciw równobrzmiącym orzeczeniom pierwszej i drugiej instancyi, lub przeciw orzeczeniom, wydanym w trzeciej instancyi przez sądy wyższe dystryktualne nie wstrzymuje egzekucyi orzeczeń już zapadłych.

Wszelako trybunał najwyższy sądowy mocen jest w takich przypadkach, w których nie może natychmiast przystąpić do rozstrzygnienia podanych sobie zaskarzeń nieważności, a w których oraz zwłoka grozi niebezpieczeństwem, zawiesić wykonanie aż do ostatecznego rozsądzenia prawomocnego; wyjąwszy egzekucyę wekslową, tudzież egzekucyę w procesach konkursowych.

§. 9.

Tak stronom jako też i ich zastępcom, wnoszącym zaskarżenia nieważności bezzasadnie, należy zawsze nałożyć karę stosowną.

§. 4.

In soferne gegen die Entscheidung eines unteren Richters die Berufung offen steht, sind obwaltende Nichtigkeitsgründe mit der Berufung zugleich geltend zu machen. Wird in solchen Fällen eine Nichtigkeitsbeschwerde allein angebracht, ohne zugleich die Berufung zu ergreifen, so kann diese, wenn die Nichtigkeitsbeschwerde verworfen wird, in der Folge nicht mehr angebracht werden.

§. 5.

Wird eine Nichtigkeitsbeschwerde von dem höheren Richter gegründet befunden, so hat derselbe, wenn das Gericht die Gerichtsbarkeit auszuüben nicht befugt oder nicht gehörig besetzt war (§. 2, lit. a*) die Sache an den gehörigen Richter oder an ein gehörig besetztes Gericht zu verweisen; wenn aber in der Verhandlung wesentliche Fehler unterlaufen sind (§. 2,* lit. b *und* c*) eine neue gesetzmässige Verhandlung anzuordnen, über welche der untere Richter neuerlich zu erkennen hat.*

Liegt dagegen die Nichtigkeit in der Entscheidung selbst (§. 2, lit. d*), so hat der höhere Richter in der Hauptsache zu erkennen.*

§. 6.

Wird eine Nichtigkeitsbeschwerde verworfen, so hat der höhere Richter, wenn mit derselben auch eine Berufung verbunden ist und zulässig erscheint, zugleich über diese zu entscheiden.

§. 7.

Handelt es sich bei dem obersten Gerichtshofe darum, wegen obwaltender Nichtigkeitsgründe gleichlautende Urtheile der ersten und zweiten Instanz, oder eine von dem Districtual-Obergerichte in dritter Instanz gefällte Entscheidung abzuändern, so kann auf diese Abänderung nur in einem Senate von 10 Stimmführern und einem Vorsitzenden durch eine Mehrheit von zwei Drittheilen der Stimmführer erkannt werden.

Diese Vorschrift gilt auch für die Districtual-Obergerichte (Banaltafel, Oberlandesgerichte). Im Falle jedoch hier eine Zahl von 10 Stimmführern nicht vorhanden seyn sollte, ist die Berathung in voller Rathsversammlung zu pflegen.

Die Abänderung gleichlautender oder in dritter Instanz ergangener Bescheide wegen Nichtigkeitsgründen kann bei dem obersten Gerichtshofe sowohl, als bei den Districtual-Obergerichten (Banaltafel, Oberlandesgerichte) nur in einem Senate von sechs Stimmführern und einem Vorsitzenden, und durch eine Mehrheit von zwei Drittheilen derselben erfolgen.

§. 8.

Die Nichtigkeitsbeschwerde gegen gleichlautende Entscheidungen der ersten und zweiten Instanz, oder gegen die von den Districtual-Obergerichten in dritter Instanz gefällten Erkenntnisse hemmt die Execution der bereits erflossenen Erkenntnisse nicht.

Nur kann der oberste Gerichtshof in Fällen, wo er mit der Entscheidung über an ihn ergriffene Nichtigkeitsbeschwerden nicht alsogleich vorgehen kann, und wo zugleich dringende Gefahr am Verzuge obwaltet, mit Ausnahme der Wechsel-Executionen und der Executionen in Concurs-Processen die Vollstreckung bis zu seiner endgiltigen Entscheidung einstweilen einstellen.

§. 9.

Parteien und ihre Vertreter, welche Nichtigkeitsbeschwerden muthwilliger Weise ergreifen, sind stets unnachsichtlich mit angemessenen Strafen zu belegen.